

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. 1/4 an
9 cor. 1/4 4:50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
1/2 an 12 cor. 1/4 an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Toți ce privește foaie
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Inchinare Majestății Sale Monarhului.

În 18 August, din îndurarea Atotputernicului Dumnezeu Majestatea Sa Împăratul și Regele nostru Francisc Iosif I. la vârsta de optzeci și cinci de ani, își serbează ziua natală. Majestatea Voastră, în decursul timpului de glorioasă domnie a-ți condus spre limanul fericirii, cu credința în Dumnezeu, o țară poliglotă, unde divergențele și vrăjmășiile erau dese. Pornirile de ură și vrășmășie ale popoarelor, încredințate sceptrului Majestății Voastre, la sunetul de goarnă, din cele patru colțuri ale țării, au dispărut ca fumul, toți au alergat sub drapel, în tabăra, unde-i cheamă datoria. A trecut un an și ceva, decând peste Europa s'au deslănțuit furiile celui mai cumplit războiu. S'a adeverit, în timpul acesta, cum fiii patriei, fideli tronului, părăsindu-și căminele și bordeiele, au alergat să răsbune cu viața și avutul lor încălcările dușmanilor patriei.

Munții pustii ai Sârbiei, Bosniei și Herțegovinei, cu piscurile lor, decenii dealungul vor plimbă figura ostașului erou, ele vor lăți din stâncă în stâncă, cum bravii ostași ai Majestății Voastre, și acum, ca totdeauna, au dat dovadă, că un popor de viață, nu poate fi strivit. Stepele Galiției, Bucovina cu al ei trecut, și câte alte regiuni nu vor purta pasul de atlet al armatelor Majestății Voastre.

La curtea Regală-Imperială, după vechiul obicei, în sunet de fanfară, să vor prezintă corporațiunile diplomaților, șefilor majori, ele vor ură Majestății Voastre glorioasă Domnie. Acuma alătura de acestea Majestății Voastre, ce deosebire, — ca nici când altă dată, — Ise va prezintă și cetii din cea mai glorioasă pagină a trecutului de 85 ani. În glasuri psalmodice, elegice Vă va spune, cel

mai înalt omagiu de ziua natală, că armatele Majestății Sale și ale fidelului aliat, după un violent an de luptă, au risipit falnica armadă a atotputernicului Țar.

Majestatea Voastră, șirele acestor glorioase pagine, ce cuprind, scris cu sânge, trecutul unui an, Vă vor aminti, că poporul Românesc, din țările Majestății Voastre, care, în ziua aceasta de sărbătoare cu drag își reimprospetează binefacerile cu care Lați împărțit, încă ia parte la cea mai sguđuetoare tragedie a lumii.

O scurtă privire, aruncată asupra trecutului acestui popor, Vă aduce aminte, că nu este petec din țara de sub sceptrul augustei case domnitoare de Habsburg, care să nu fie udat cu sânge românesc. Pe câmpiile întinse din regiunea Aspernului, s'au înfrânt oștile înfricoșatului corsican, de rezistența vâjnoasă a regimentelor românești.

Arborii răsăriți pe mormanele ostașilor căzuți în luptele dela Custoza ar putea spune, că credința și fidelitatea neamului românesc față de patrie și tron, în războaiele cele mai înfricoșate, au strălucit mai splendid. Luptele dela Lissa, Königgrätz, câmpiile Lombardiei și alte multe, Vă reamintesc, că neamul Românesc, nu pregetă, să-și deie sângele ca jertfă, dacă cere Împăratul.

Priviți, Majestatea Voastră, câmpiile Seraievului, țărmurii Drinei, Savei, culmile Șabațului, puternicele fortărețe ale Przemyslului, Ivangorodului, Varșoviei, și veți vedeți, că mărirea timpurilor de vitejie a glorioșilor legionari romani, și acum ca și de atâteaori în trecut, a reinviat în demnii lor urmași. Veți exclama împreună cu augustul decedat moș-

tenitor de tron: „Die sind meine braven Romänen“. Eroismul lor, lătit în toată lumea, va fi invidiat de urmașii eroului Napoleon, care, în neputința de a ocupa podul dela Arcoli, numit „îndrăcit“ a exclamat: „Dați-mi treizeci de mii de ostași români și voi cuceri lumea întreagă“.

Alătura de acordurile line ale „Gotherhalte“-ului și de toastele și felicitările de aniversarea Majestății Voastre, veți primi și urările neamului Românesc. Pe fronturile de războiu vor bubui tunurile și se vor descărca puștile și armatele, galopând, vor sbură la asalturi: de pe dealuri vor cădea prăvălă voinicii noștrii, ei vor înainta și murii inamicului se vor sfărma de loviturile lor. Acesta e cel mai frumos omagiu, pe care neamul românesc, din curată dragoste și fidelitate față de patrie și tron, îl depune, în ziua natală la tronul Majestății Voastre, în nădejdea unui viitor mai bun, de care s'a învrednicit, și în trecut, și în aceste zile de devotament și abnegare desăvârșită!

Comemorarea lui Alexandri.

Cetim în „Mișcarea“ din Iași: Se împlinesc douăzeci și cinci de ani de când a fost coborât în locașul de veci, la Mircești, — unde a cântat celebra-i luncă — poetul V. Alexandri.

Un sfert de veac s'a scurs de când a trecut în lumea dreptilor acela care a cântat în graiu strămoșesc, cântecele de bucurie și de jale ale neamului și care prin opera sa bogată și multiformă a contribuit în bună parte la toate evenimentele politice și culturale prin cari am trecut, în cea mai grea epocă de tranziție, pe la mijlocul veacului anterior.

În stadiul și la nivelul culturii în care ne aflăm astăzi ar fi greu să zici despre bardul dela Mircești, că a fost cel mai mare poet al națiunii, — dar dacă judecăm opera sa în timpul în care a fost scrisă, atunci putem avea măsura exactă a valorii ei, și atunci putem spune — judecând aceea epocă — că Alexandri a fost unul din cei mai mari poeți și scriitori naționali.

Căci ce se resimte mai mult în toată această bogată operă decât dragostea de neam și de graiu, dragostea de pământ și de toate tradițiile strămoșești?

Dar — nu e vorba să facem aprecieri critice în evocarea chipului lui Alexandri, acum când suntem aproape a-l comemora, la 25 ani după moarte. E vorba de modul cum s'ar putea face ca această comemorare ce urmează să aibă loc la 27 August v., să poată lua caracterul unei pioase sărbători naționale.

Îașul, care a fost leagănul lui Alexandri și în care bardul dela Mircești a produs cea mai însemnată parte a operii sale, ar trebui să se gândească din timp la această dată comemorativă.

Scriitorii ieșeni, poeți și prozatori, cari nu sunt constituiți în societate, profesorii și studenții, acei cari au cunoscut în deaproape pe marele cântăreți și toți admiratorii săi, ar trebui să ia inițiativa unei comemorări la groapa lui Alexandri, instituind un comitet de acțiune care să invite Academia Română, reprezentanții artei și literaturii și neamul întreg ca să participe la această comemorare.

Nu e vorbă de o sărbătoare, — ci de comemorarea unei zile solemne întru amintirea marelui bard al neamului și poate că chiar în aceste clipe e momentul și mai nimerit ca să se adune poporul, surtucari, și țărani în jurul aceluia pe cari l-au coborât în groapă, — după propunerea Carmen Sylvei — »cei 9 dorobanți și cu sergentul zece...«

Aruncăm ideea cu nădejdea că va avea ecou și că astfel ziua de 27 August v. să poată fi amintită spre cinstea neamului, ca o zi de pietate și de proslăvire pentru memoria marelui cântăreț care doarme la Mircești.

Incercările de pace a neutrilor.
După o știre din Wasinghton, cardinalii din

America dorește să cheme la o consfătuire pe cardinalii statelor neutre, ca să pregătească drumul spre pace, conform scopului dorit de Pontefice.

Societatea „antiras boinică” din Holanda provoacă guvernul de acolo să ia inițiativă și să convoace puterile neutrale la o conferență de pace în Haga. Conferența neutrilor va rămânea în permanență pe întregă durata războiului.

Germania face propuneri de pace? — În timpul din urmă presa străină comunică știri, că guvernul german a cerut pace direct la Petrograd, sau prin intermedierea statelor neutrale. Aceste comunicate false au fost desmintite de cereurile competente. Presa a fost sedusă în rătăcire de ziarul din Petrograd „Börsen. Zeitung”, care a comunicat următoarele: Din sursă autentică se comunică, că Impăratul Germaniei, prin intermedierea regelui danez, Vinesi a oferit pace Țarului Rusiei. Ziarele din Londra l-au însoțit cu următorul apendice: Fiind ziarul „Börsen Zeitung” de caracter semioficial și având legături cu ministerul de externe comunicatul ei e verosimil. Ziarul rusesc „Novoje Vremja” să indignează de propunerile Germaniei, pretinse și de el de adevărate și le respinge cu indignare, că Germania nu cunoaște raporturile, ce unesc pe aliați de-a nu putea încheia pace separată. După ziarul „Novoje Vremja” Germania în favorul păcii, cedează următoarele teritorii: Guvernul german e aplicat să evacueze Polonia rusească, Kurlanda și Galiția, să cedeze Dardanelele Rusiei, în schimb Turciei să i-se garanteze Egiptul, iar Germania să capete mână liberă de acțiune contra aliaților Rusiei. Concesiunile aceste, făurite de ziarul rusesc, evident, că nu au altă tendință decât să stârnească antipație în statele din Balcani față de Germania. Știrile de pace, pretinse a fi propuse de Germania, au de scop să mulțumească surescitarea poporului, obvenită din înfrângerea armatei rusești.

Nota ententei către puterile din Balcani ar cuprinde următoarele: Se va face presiune asupra Sârbiei ca să cedeze Bulgariei Macedonia dela sud. Din zona aceasta se va rupe însă un teritor, ca Sârbia și Grecia să aibă și pe viitor graniță comună. Teritoriul ce-l va extrada Grecia, împreună cu Kavala, va fi proporționat cu recompensația, ce o va primi Grecia în Azia-mică. Pentru a garanta cedarea acestor teritorii, trupe franceze și engleze vor ocupa teritoriile respective, până la sfârșitul războiului. Ententa a declarat, că aceste sunt propunerile ei cele din urmă, și că nu va mai face statelor balcanice alte propuneri noi.

Ententa ocupă Salonik. Consiliu ministeriale decisive la Niș. Impătrita înțelegere pășește, față de statele din Balcani, în modul cel mai violent, pentru ca ele să accepte propunerile ei. Anglia și Franța, pentru garantarea propunerilor, sunt aplicate să debarce trupe la Salonik. După informațiile sosite din Niș în 13 crt. a avut loc la Niș consiliu ministerial sub președinția moștenitorului de tron Alexandru. La consiliu, ca reprezentant al cartierului general, a participat și șeful statului major Pavlovici. După consiliu principele Trubeskoi a fost primit în audiență de moștenitorul de tron. Despre rezultatul consiliului nu s'a dat nimic în publicitate. Ziarele și cele conservatoare, pretind cu multă energie revindecări teritoriale pentru Bulgaria.

Rusia pregătește o armată de 12 milioane? Ziarele, special cele rusești anunță, că guvernul rus a luat dispoziții pentru chemarea contingentelor la arme, cari ar da o totalitate de 12 milioane ostași. Față de aceste știri iluzorii ale presei rusești, ziarul »Moldova« comunică următoarele:

Rusia anunță pregătirea unei armate de 12 milioane de soldați. În acelaș timp

FOIȚA.

Dela mamă.

Copilul meu, să ști,
Că dorul ți-l purtăm
Și până vom fi vîi,
La Domnul ne rugăm.

Să-ți deie zile multe,
De moarte te ferească!
Domnul ne asculte,
Ruga ne'mplinească!

Decând ne-ai lăsat
Ne trudim cu greu,
Căci nu-i nime'n sat
Să-i pot zice — „al meu“.

Lucrul, tot l-am face...
Grijă n'am avea;
Dar n'am nici o pace:
Trudă-i vieța mea.

Casa mea pustie
Chinul mi-l aprinde.
Nimenea nu știe
Ce amar se'ntinde.

Peste casa mea,
Peste tot ce am.

Apoi jalea-i grea...
Și e lung un an...

Scrisul nost copile.
Nu te chinuească!
Domnul deie-ți zile
Domnul te trădească.

Demetria Zoncean.

Augustin Caliani:

Urmele domniei romane în Ardeal.

(Continuare.)

Table cu reliefe, reprezentând pe zeul Mithras în modul descris, s'au aflat până acuma peste 100. Asemenea s'au aflat foarte multe altare votive, dedicate zeului Mithras.

Mu este localitate mai de seamă, unde să nu fi aflat urme de mithraee, și altare votive.

În comuna Hosszuteike (Doștat, com. Alsó-Fehér) s'a aflat o tablă de marmoră, care, reprezentând pe Mithras în scena descrisă, servise de altar într'un mithraeu. Acuma e în muzeul din Deva.

Iată o inscripție de pe un altar dedicat lui Mithras:

D·S·I·M·
PRO·SALUTE·ET·INCO·
LVMITATE·M·AVRE·
TIMOTHEI·ET·AVR·M·

AXIMI·VOTVM·NVN·
CVPAVIT·SOLVITQVE·
EVTYCES·EORVM·LIB·
RETULIT

C. J. L. III. 110.

A se ceti: *Deo soli invicto Mithrae, pro salute et incolumitate Marci Aurelii Timothei et Aurelii Maximi votum nuncupativum solvitque Euthyces, eorum libertus Retulit.*

Altarul s'a găsit la Apulum. Acuma e în muzeul Bruckenthal din Nagyszeben (Sibiu)

Din împrejurarea, că cultul lui Mithras era atât de răspândit, încât mai multe mithraeuri și altare votive s'au aflat în Dacia, decât în Azia mică, de unde (Perzia) se zice, că s'ar fi importat, (N. Densusianu, *Dacia preistorică* p. 377) — după minuțioase scrutări — ajunge la convingerea, că Mithras a trebuit să fie zeul național al Dacilor.

Afară de zeli romani și străini, și străini, în Dacia, ca provincie imperială (Augustală), era în mod oficios sprijinit, și cultul împăraților divinizați. Numele preoților acestui cult — sacerdotes arae Augusti sau și numai Augustales — îl întimpinăm foarte des pe inscripții.

Credincioșii adeseori formau reuniuni (collegium, cultores) religioase. Între acestea la locul prim găsim pe adoratorii lui Ios — cultores Iovis, — apoi pe adoratorii lui Hercules:

agenția italiană află din Petrograd că în dumă se pregătesc legi pentru chemarea contingentului 1917 și a rezervelor de milițieni. Cu aceste elemente se va forma o armată de 12 milioane de soldați, cu 600 mii de ofițeri și subofițeri?

E bine să amintim că în 1912, numai cu doi ani înainte de războiu, un fost deputat și ministru rus Alexuiski a scris în lucrarea sa »Rusia modernă«, că marele imperiu nu mai este ceea ce a fost, fiindcă într'un caz de războiu poate da o armată completă din toate punctele de vedere, chiar de două milioane jumătate.

Războiul a dovedit exactitatea afirmațiunii lui Alexuiski. Lipsa de cadre, de munițiuni, și de mijloace de aprovizionare a determinat zdrobirea turmelor de oameni ce au fost trimise în războiu peste cele două milioane și jumătate de armată serioasă.

Dar acum vor avea 12 milioane?!

Corespondență din Săcădate.

(Continuare).

Satele românești celelalte de pe teritoriul Coroanei au fost rând pe rând total sau în parte iobăgite, Săcădateții însă și-au apărut libertățile lor împotriva tuturor încercărilor de impilare. Și pe când în alte localități avem atâția descendenți de așa zișii nobili valahi, în Săcădate nu este nici unul. Căci nime nu s'a aflat în cursul vremilor viforoase, care pentru un blid de linte să părăsească cauza comună și să se deie pe partea vrăjmașului. Eu de câteori cetesc la câte un nume românesc pe „de“, întotdeauna am senzația, că acela s'a câștigat în sarcina celorlalți, extradați volniciei unui stăpân atotputernic. Puțini vor fi fost, cari pentru adevărate merite să fi ajuns la aceasta distincție în calitate de valahi adevărați. Sașii au fost un popor liber în toate timpurile și ceice dintre ei au lăsat la titlul nobilitari, de mult nu mai aparțin sășimei.

HERC AVG
SACR LVCIL FELIX
ET DOM HERCV
LANVS MAGIST
CULTORVM
HERCUL
D·D

(C. J. L. III. 1339).

A se ceti: Herculi Augusto sacrum Lucilius Felix et Domitius Herculanus, magistri cultorum Herculis, donum dant.

Altarul votiv s'a găsit la Micia (Vețâl).

În Potaisa (Turda) era sediul collegiului Isidei:

ISIDI MVRIONI
MAE·C·JUL·MAR
TIALIS PATER·ET·
L·LIVIVS VICAORI
NUS QVAESTOR·
COLLEGIO ISIDI
D·D

C. J. L. III. 882.

A se ceti: Isidi Myrionimae, C. Julius Martialis pater et L. Livius Victorinus quaestores collegio Isidi donum dant.

Mulțimea templelor, apoi foșoarele zidite în jurul acestora, ridicau mult aspectul general al orașelor,

La periferiile orașului erau amfiteatrul și scălzile; și una și alta așezăminte indispensabile vieții romane. (Va urma.)

Aici e un popor întreg, care a fost în totdeauna liber, și care și-a avut organizația lui locală dela început cu primar, jurați și libertăți largi. Și pe când nici în centrele mai mari școli românești nu erau, la noi era dascăl cu plată în toată forma și istoria lui Petru Maior se propunea cu râvnă de proroc în odăița tixită de copii alui „Badea dascăl“. Ceti și scrie știu toți fără deosebire, abalfabeți dacă sunt 10 în tot satul, căci și octogenarii știu scrie cu slove, cum au învățat pe vremuri.

Portul, dansul, datinile dela sărbători și ocazii au un caracter specific, autic, cum nu se află în nici un sat din jur. Portul femeilor e de o frumusețe răpitoare, deși timpul modern a schimbat multe în port. Di Țigara-Samurcaș ar avea ocazie de a face o rară colecție de țesături și sculpturi păstrate cu sfântenie dela mamă la fată și tată la fiu.

Prefacerile vremilor noi încă le-a suportat în parte norocoși, deși în fața curentului cutropitor au suferit și oamenii noștri mult. Limba oficială și protocolară a comunei este exclusiv limba românească, iar cea judiciară a fost până mai alaltăieri. Sentințele în forul de prima instanță se aduceau în limba română, până ce nu a venit un județ de cerc, care n'a știut românește și a respins toate actele trimise românește. Primăria a apelat, dar răspuns natural, n'a mai căpătat până în ziua de azi. Azi sentințele se aduc în limba maghiară și română.

Comasarea hotarului, pusă la cale cu un uriaș aparat de oameni din afară și cu intenții transparente, a fost zădărnicită de trezvia și vigilența oamenilor. O deputație de preoți și fruntași condusă de fostul primar al comunei, Toma Prie, a întreprins la actualul ministru al agriculturii baronul Ghilăny, care în fața argumentelor aduse a renunțat la ordinul deja dat și a oprit comasarea.

Avem două nații de oameni și trei confesiuni. Din cele 300 și mai bine de familii sunt 80 gr-cat., 30 unguri luterani, ceialalți gr-or.

(Va urma).

† Simeon Anderco.

— Pro memoria. —

În toamnă fiind silit să fugă cu familia dinaintea invaziei rusești în Maramurăș, a răcit, de atunci vieța lui a fost o luptă continuă cu boala nevindecabilă, până ce s'a stâns ca opaițul, din care s'a trecut uleiul. Zadarnică a fost îngrijirea eroică a tinerei soții, a iubiților părinți și surori, zadarnică știința omenească. Cel de sus a hotărât altcum. La mormântul lui au plâns nu numai soția îndoliată, nu numai părinții, al căror unic fiu a fost, dar toți, cari l-au cunoscut, toți cari au avut ocazia numai odată să vorbească cu el.

Vieța lui a fost luptă necontenită pentru bine și năzuință zeloasă spre perfecțiune. Aceasta l-a caracterizat pe Simeon Anderco deja ca student gimnazist în Baia-Mare, iar ca student la teologia din Gherla aceasta năzuință i-s'a prefăcut în a doua natură. Prin aceasta năzuință a câștigat simpatia și dragostea tuturor, prezența lui a înviorat sufletele, căci eră

„blând și smerit cu inima“. Așa eră el ca teolog, așa a fost ca preot. Abia a păstorit un an pe credincioșii săi din Nănești, când boala l-a doborât de pe picioare și totuș credincioșii l-au iubit cu mic, cu mare ca pe un părinte. Un credincios, fruntaș intelectual de mare autoritate în Maramurăș a declarat, că numai de câțiva preoți ca Simeon Anderco ar fi lipsă, ca să se regenereze Maramurășul.

Din faptele sale n'a făcut bază de laudă, greutățile statului său nu le-a descoperit nimenui, până ce numai organismul său atăcat a putut să supoarte.

Ce să zicem despre Simeon Anderco ca român? Amintesc numai cele două turneuri cu prelegeri populare prin satele din comit. Sătmarului, când el încă eră teolog. A pătruns în satele, cari azi sunt alăturate episcopiei de Hajdudorogh. Înflăcările și binechibzuitele lui cuvântări, despre dragostea și frumusețile limbii românești, au trezit în acele ținuturi multe spirite adormite și au pregătit terenul memorabilei adunări populare din Odoreu (vara din 1912), în care poporul a protestat împotriva năzuințelor pretorelui să i-se țină vorbirile în ungurește.

Acest trecut și aceste năzuințe ale lui Simeon Anderco ne îndreptățiau speranțele mari legate de el.

Și acuma celce promitea atâta pentru viitor, nu mai este. El doarme în cimiterul verde de lângă bisericuța veche. Am rămas în urmă cu durerea și cu cugetul la el.

Odihnească în pace!

Războiul european.

Budapesta, 15 August. (Oficial).

Frontul rusec. Rușii eri spre vest de Bug din nou au opus rezistență din pozițiile noi pregătite. Aliații în mai multe locuri au pătruns în pozițiile inamicului. Rușii de azi dimineață sunt din nou în retragere.

Frontul italian. În general se dau violente lupte pe frontul sud-vestic. În districtul Görz artileria noastră a silit pe Italieni să evacueze localitățile San Casciano. Lângă Redipuglia artileria noastră a nimicit un atac italian. Italienii au bombardat intensiv capul de pod dela Görz. Pe sectorul ce se estinde dela Tolmein până la Crn italienii au dat atac, pe care l-am respins. La Flitsch și frontiera Carintiei luptele de artilerie asemenea au luat proporții mari. La frontiera Tirolului am respins mai multe atacuri. De pe culmile dela culmile Lavazonn și Folgaria am bombardat, cu succes vădit fortărețele dela Campomotene și Pozar.

Internatul cel nou din Brașov

pentru elevii școlilor românești (gimnaziu, reale, comerciale) din Brașov se deschide în 1 Septemvrie v. 1915.

Clădirea e impozantă, aproape de școală și are: a) sale spațioase și luminoase de dormit (cu paturi de fier, cu somieră și saltea); b) sale luminoase de studiu; c) sale separate de mâncare (sofragerii); d) coridoare spațioase, închise, luminoase; e) conduct de apă (din izvoare de munte);

f) local propriu de baie cu dușuri; g) încălzire centrală (calorifer); h) infirmerie (spital) în grădină; i) grădină mare cu pomi; l) cât mai curând: lumină electrică.

Elevii internatului capătă: a) hrană bună și igienică; b) sprijin la prepararea lecțiilor; c) baie; d) tratament medical; e) supraveghere, lăsându-li-se însă peste zi și libertatea cuvenită.

Internatul e proprietatea școlilor și bucătăria se conduce în regie proprie.

Din cauza scumpetei enorme *Taxa de 1 elev e de 800 cor. pe an și se plătește în 4 rate anticipative, eventual și lunar.*

Condițiunile de primire. Cererea de primire va fi însoțită de următoarele acte:

1. Ultimul testimoniu școlar. 2. Act de naștere. 3. Act de revaccinare (numai pentru elevii claselor I—IV. gimn. și reale). 4. Atestat medical, că elevul e sănătos. 5. Declarațiune legală, că părinții se supun normelor cuprinse în regamentul internatului și admit în caz de proces competența judecătorei din Brașov.

Fiecare elev va aduce cu sine: 6 cămăși de zi, 4 cămăși de noapte, pantaloni de baie, 6 ismene, 12 batiste, 12 părechi de ciorapi, 6 ștergare, 3 cearceafuri de pat, 1 plapomă cu nasturi, 3 cearceafuri de plapomă cu găuri pentru nasturi, 1 pernă de cap, 4 fețe de pernă, perie de cap, de dinți, de haine, de ghetă, peptene des și rar, săpun, 2 părechi de ghetă și pantofi de noapte, 6 șervete de masă și câteva cârpe de praf.

Toate aceste lucruri trebuie consemnate într'un inventar scris în 2 exemplare.

Părinții vor însemna cu arnicu roșu rufele și hainele, cosând pe ele numărul, ce se va da deodată cu răspunsul de primire. Rufe defectuoase (sdrențuite) nu se primesc.

Pentru asigurarea locului în internat se cere plățirea momentană a taxei pe una sau mai multe luni. Orice epistole precum și banii se vor trimite la adresa: *Ioan Petrovici*, prof. gimnazial, Brassó (Brașov), Str. Prundului 39, care va da toate informațiunile și deslușirile necesare.

Ca să nu fie nimenea expus de a fi refuzat în timpul ultim, e bine ca cererea de primire sau cel puțin de prenotare, să se trimită cât mai curând!

Direcțiunea internatului
(strada Prundului — Porond u. nr. 39.)

Diverse.

Redacțional. Ziarul „Unirea” cu toate că, *foi și Vineri sunt sărbători, va apărea Sâmbătă.*

Regina Elisabeta bolnavă. Ziarul „Epoca” din București publică următoarea știre din Sinaia:

M. S. Regina Elisabeta se află bolnavă al Sinaia.

Ministrul de externe Burian se consultă în Berlin. În 14 crt. contele Burian, având de suită pe șeful cabinetului, contele Walterskirche, a sosit la Berlin, unde s'a consultat cu bărbații de stat germani, cancelarul imperial Beethman-Hollweg și cu secretarul de stat, Jagow.

Hymen. *Basilii Comes* teolog abs. și *Elena* născ. *Oltean* cununată. Belioara la 12 August. 1915.

Un nou dar al M. S. Regina Elisabeta. Majestatea Sa Regina Elisabeta, în nemărginita dragoste ce are pentru săteni, și în deosebi pentru cei din jud. Argeș, și înduioșată de nenorocirea ce a ajuns pe mulți săteni de pe Valea Vilsanului, în urma inunpațiilor din luna curentă, a binevoit a dărui suma de lei 2000, pe seama celor mai sărac din acea regiune. Dl. prefect de Argeș, N. Brnzou, însărcinat de M. S. Regina, a vizitat în zilele de 19 și 20 Iulie, toate comunele pe pe Valea Vilsanului, și a distribuit personal și în prezența consiliilor comunale din Mușetești, Brătieni Brădet și Mălureni frumosul ajutor acordat de M. Sa Regina. Cei ajutați, adnc mișcați, au implorat cerului pentru M. Sa Regina sănătate și mulți ani în mijlocul lor.

„Rugăciunea” Veronicăi din Sălaj, apărută la foiața xiarului nostru a fost călduros, primită din partea cetitorilor. Iată ce ne scrie părintele protopop al Sibiiului:

Drept încheiere a slujbei „Cinstului Paraclis”, oficiată aseară la orele 7 (Vineri în 13/VIII) în biserica noastră parohială din Sibiu, s'a cetit frumoasa „Rugăciune”, publicată în Nr. 79 al „Unirii” din 10 August a. c. de Veronica din Sălaj, care a produs asupra număratoarei asistente o impresie zguduitoare.

Vă rog să binevoiti a transmite autoarei, mie necunoscută, călduroasele mele felicitări pentru frumoasa și pătrunzătoarea sa inspirație, izvorită din sufletul tuturor.

Cu deosebită stimă:

Nic. Toğan, protopop.

Un ofițer de alt neam se îngrijește de nevoile culturale ale soldaților români. Cetim în „Foia Pop. Rom”:

Postașul cu bani aduce azi administrației ziarului nostru un mandat cu 18 coroane de pe câmpul de luptă, expediat de un ofițer străin de neamul nostru, cu numele: Rudolf Ferencak, locotenent din regimentul 33 de infanterie, comp. 13, care abonează trei exemplare din ziarul nostru pe trei luni, pe seama companiei, alcătuită în majoritate covârșitoare de români.

Dacă din când în când am primit vești triste despre felul vitreg cum sînt tratați soldații noștri români din partea unor ofițeri din honvezime — trebuie să ne umple de bucurie că sînt și ofițeri de inimă cari nu numai că împărtășesc de un tratament omeneș pe soldații români, ci arată și un viu interes dorului de slovă românească a militarilor noștri.

Guvernul Român îngăduie acum exportul de cereale. București, 14 August. — De azi guvernul român a ridicat ordinul prin care se oprea până acum exportul următoarelor mărfuri: Grâu, săcară, orz, ovăz, rapița, in, nuci, mazăre, fasole, făină. Se va petrece însă următoarele taxe de export: Pentru grâu 1000 lei de vagon, pentru orz 500 lei, porumb 400 lei.

Mobilizarea în România. „Foia Popului” publică după ziarul „Berliner Tageblatt” următorul comunicat: „Ministrul de război român a chemat sub drapel clasele de arme, cari nu au fost mobilizate până acum. Sunt cu totul 10 contingente, adică cu trei mai multe ca la mobilizarea făcută pentru războiul balcanic”.

Un acord între Căile Ferate Române și cele austriace. Cetim în ziarul comercial „Argus” din București:

În gara Burdujeni s'a întrunit într'o conferință o comisiune mixtă compusă din delegați ai c. f. r. și ai căilor ferate austriace. A luat parte din partea c. f. r. dl. Danielescu, șeful serviciului mișcării din București, împreună cu alți funcționari, iar din partea c. f. austriace directorul c. f. din Bucovina.

Cu acest prilej s'a stabilit următoarele:

Se vor expedia prin Burdujeni, câte 80 vagoane. Partea interesantă este că 40 din aceste vagoane vor fi transbordate în vagoane austriace chiar în gara Burdujeni, iar 40 vor fi trecute pentru transbordare, la Ițcani.

Marea lipsă de porumb în special de carere suferă populațiunea din Bucovina îndreptățește credința că de astădată căile ferate austriace vor trimite vagoane necesare, și că lucrurile vor putea merge mult mai bine ca în trecut.

De altfel delegații c. f. austriace, cu cari s'au semnat un proces verbal asupra acordului stabilit pentru exportul prin Burdujeni, au insistat să se mărească chiar numărul de vagoane ce vom trimite, bineînțeles dacă mijloacele noastre de transport ne vor permite.

O altă chestiune, care a fost supusă de către delegații c. f. austriace, cu rugămintea de a fi satisfăcută, a fost să li se înapoieze 11 din cele 13 mașini cari se găseseră reținute în România încă din timpul ocupațiunii Bucovinei de ruși, pentru ca în schimb să se expedieze c. f. r., 11 locomotive „Pacific”, cari se găsesc în Austria.

Cererea delegațiilor austriaci trebuind să aibă aprobarea ministerului de finanțe și a celui de lucrări publice, rămâne ca ea să fie discutată.

Nouă linia ferată la frontiera română-ungară. Ministrul căilor ferate române a decis să se construiască o nouă linie ferată spre frontiera ungară, ca exportul comerțului să fie ușurat. La Palanca s'a și început constuirea, iar la punctul de frontieră dela Predeal se va începe în săptămâna această.

Iaponia transportă muniții pentru Rusia. Ziarele anunță stabilirea unui acord între Rusia și Iaponia. În înțelesul noului acord guvernul Iaponiei se deobligă, că va transporta, pe zi, pentru Rusia 50,000 granate. Pentru transportarea urgentă a munițiilor sau luat dispoziții să se edifice linie ferată dela Vladivostok până Irkutsk.

În Petrograd se așteaptă ultimatul Bulgariei. (Stuttgart, 10 Aug.). — Cercurile diplomatice din Petrograd cred că Bulgaria nu peste mult va înmăna ultimatul guvernului sârb.

Posta Administrațiunii.

Am primit și chitanse abonamentele dela: *Kismajtény* pe 1915 pătărul 3 lea. — *Tasnád* pe 1914 și 1915. — *Szász-Zombor* pe 1915 sem. 2-lea. — *Vurpod* pe 1/12 1914—1/8 1915. — *St. P. Arad* pe 1/3 1912—1/11 1913. — *Năprade* pe 1915 sem. 2-lea. — *Tiszafehéregyháza* pe 1915 sem. 2-lea. — *G. V. Inoc* pe 1915 sem. 2-lea. — *Petea* pe 1/7 1899—1/7 1904. — *Bichigiu* pe 1915. — *Brașov* pe 1915 sem. 2-lea. — *Csenger-újfalu* pe 1915 sem. 2-lea. — *Dridit* pe 1915. — *Reșița* pe 1915.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Augustin Gruița.